

AZ ÚRVACSORA – 1. Az úrvacsora megalapítása

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

Ságvár, 2017. 11. 20.

Szeretettel köszöntünk benneteket. Köszönjük, hogy a mai délutánt odaszenteltétek az Úrnak. Csütörtökön lesz a hálaadás napja, amit az Amerikai Egyesült Államokban tartanak, és azért adnak hálát, amit Isten adott nekik. Az áldásokért. A Biblia arról tanít, hogy mi is magasztaljuk, dicsérjük Istent és adjunk hálát. A tegnapi pesti tanítás is erről szólt.

Egy új sorozatba kezdünk. Az úrvacsoráról lesz egy tanítássorozat, amiből hisszük, hogy mélységes kijelentést fog kapni mindenki. Az első rész címe: *Az úrvacsora megalapítása*.

Egy Igével kezdjük, és azt kívánom, hogy ez az Ige teljesebben be az életetekben. Tudjátok, szükség van a földeknek is esőre, hogy a magok kikeljenek, felnövekedjenek, meghozzák a termést. Harmatra is szükség van.

5Mózes 32,2.

2. Csepegjen tanításom, mint eső; hulljon mint harmat a beszédem; mint langyos zápor a zsenge fűre, s mint permetezés a pázsitra!

Ezt a szellemi esőt fogadja be a szívetek! Egy nagyon ütős tanítássorozat következik.

1. Az igazság szerelmesei

Ana Mendez Ferrel írt egy könyvet az úrvacsoráról, ami élete legfontosabb kijelentéseit tartalmazza. Ez emberek ezreinek az életét változtatta meg, és a Krisztussal való kapcsolatot magasabb szintre emelte. A könyve nem egy vallásos kiadvány, hanem egy dicsőséges kijelentéscsokor a Jézus testében és vérében rejlő tartalmas életről. Az ősegyháznak volt valamije, amit mára sajnós elveszítettünk. Az úrvacsoráról szóló tanítás hozzájárul egy titok megértéséhez, amely képes megváltoztatni a szellemi életünket. Amikor Ana Mendez úgy vette az úrvacsorát, ahogy az ősegyházban tették, megélte azt, amit ők, és felfedezte azt az örökséget, amit Krisztus ránk hagyott. Mi Isten gyermekei vagyunk és Krisztusnak örökösársai.

Róma 8,17.

17. Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örökösársai pedig Krisztusnak; ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.

Van még egy Ige, ami megerősíti ezt:

Galata 3,29.

29. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok és örökösök az ígélet szerint.

Ez a tanítássorozat ezt az örökséget akarja továbbadni, hogy megtapasztalhasd a keresztyén életed legnagyobb teljességét. Isten a legsötétebb időkben is mindig talált valakit, akinek odaadhatta, akire rábízhatta ezt a gyöngyszemet, amit az úrvacsora tartalmaz. Ők az igazság szerelmesei voltak, akik Jézust keresték, túl az emberi tanításokon. Elkülönítették az értékeset a hamistól. Ezékiel 44,23 verset nézzük meg. Itt arról szól majd az Ige, hogy a szent és a közönséges dolgot meg kell tanulni különválasztani. Ezt csak úgy megy, hogyha a tanításokat hallgatunk, és az Igét tanulmányozzuk.

Ezékiel 44,23.

23. És az én népemet tanítsák, hogy mi a különbség szent és közönséges között, és a tisztátalan és tiszta között való különbséget ismertessék meg velük.

Az igazság szerelmesei elszenveték a legszörnyűbb üldözéseket is, mert tudták, hogy amit megtaláltak, az volt az élet, nem pedig egy halott teológia. Ezek a hívők maguk mögött merték hagyni a szertartásokat, a vallásos hagyományokat, mert Ők találkoztak Jézussal, és Őt követték. Némelyikük megrázta a vallásosság és a politika rendszereit, és megváltoztatta a szellemi légkört az imaszoba rejtekéből, mert ismerték az úrvacsora erejét. Ez a tanítás

hozzásegít ahhoz, hogy Jézust mélyebben megismerjük. Lehetővé teszi, hogy Isten munkáját ugyanazzal az erővel végezzük, amivel Jézus tette itt a földön.

János 14,12.

12. Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

Bízunk abban, hogy ez a tanítássorozat megnyitja a szemünket arra, hogy meglássuk Jézust, és birtokba vegyük a legnagyobb szellemi és anyagi örökséget. Amit e sorozatban fogsz hallani, meg fogja változtatni a keresztény életedet, a szellemi látásodat, a szeretetedet, és betölt Isten teljes erejével. Nyisd meg a szíved, hogy megkaphasd ezt a páratlan kincset. Kívánom, hogy Isten jelentse ki magát neked a tanítás minden egyes részletében!

2. Az elveszett örökség

Jézus azért jött erre a világra, hogy az életét adja nekünk.

János 3,16–17.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

17. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.

Jézus azt akarja, hogy Isten királyságának a teljes ereje és valósága megnyilvánuljon rajtunk keresztül. Jézus arra képezte ki a tanítványait, hogy képesek legyenek megragadni mindannak a teljességét, amit Ő megszerzett a kereszten a számukra. Az apostolok ezt megértették, megélték és tanították oly módon, hogy az első század egyháza ebben a valóságban járt. Jézus láthatóvá vált a hívőkön keresztül, ahogy Isten szeretete és ereje betöltötte őket, és kiáradt mások felé. Az Apostolok cselekedetei Isten Szellemének megnyilvánulásai közben íródott. Mi is azt szeretnénk, hogy a miénk legyen az, ami nekik volt a korai időkben. Ennek az örökségnek a kulcsa az úrvacsorában van elrejtve. A kenyér megtörése számukra sokkal több volt, mint egy szertartás. De ez sajnos mára elhalványodott. Az Egyszerű fordításból olvassuk:

Apostolok cselekedetei 2,42–43. Egyszerű fordításból

42. Ezek kitartóan foglalkoztak az apostolok tanításával, részt vettek a közösségben és a kenyér megtörésében, és együtt imádkoztak.

43. Az apostolok által sok jel és csoda történt, ezért mindenki Isten iránti félelem és tisztelet támadt.

Ennek a fejezetnek a címe: Péter apostol beszéde Pünkösöd ünnepén. Nekünk is szellemből kell megértést venni. Nemcsak az úrvacsora tanításából, hanem minden tanításból. Be kell látni a sorok mögé, mert ott olyan kincsek vannak elrejtve, amik nincsenek leírva. Az apostolok megtanították a hívőket arra, hogyan őrizték meg az Ige igazságát, mert ez által tudott megnyilvánulni az Úr félelme. Isten jelenléte hozta elő a jeleket és a csodákat. A mi Bibliánkban csak a félelem szó szerepel, de az Egyszerű fordításban ott van a félelem és a tisztelet is. A félelem szó alatt itt sem azt kell érteni, hogy egy keresztény retteg Istentől, hanem egy mélységes tiszteletet jelent ez. Ezt nem mindenki érti kellőképpen. Aki szó szerint érti, az nem tudja helyesen értelmezni. Szükséges, hogy helyreálljon az Úr félelme, a testvérek közötti egység, a szentség és a jelek, mert ezek ma sok helyütt hiányoznak Krisztus Testében. Ami a korai egyházé volt, az maga volt a lüktető élet. A Szent Szellem olyan erőteljesen szállt az Egyházra, illetve a hívekre, hogy megelevenítette azt. Szellemi valóságban éltek, és valósággal függtek a Szent Szellemtől, ami azt jelenti, hogy teljesen a Szent Szellem vezetésére hagytak. Ez azonban lassanként tovaszállt, és pusztá cselekedetekké változott. Ahogy a vallásosság elkezdte megfertőzni az úrvacsorát, idővel szertartássá alacsonyodott az, ami egykor élet volt. Az egyházatyák halálával számtalan kijelentés feledésbe merült. Hagyományok, és az emberi rendelkezések pedig bogáncként

kezdtek ellepni az Egyházat. A bogáncs egy haszontalan gyom. A haszontalan gyomot pedig irtani kell. Jézus már az Ő idejében megdorgálta a vallásos embereket.

Máté 15,6. 9.

6. És erőtlenné tettétek az Isten parancsolatát a ti rendelkezéseitek által.

9. Pedig hiába tisztelnek engem, ha olyan tanításokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai.

Ezt én úgy szoktam összefoglalni szabadon, hogy a vallás Jézus meghatározása szerint azon emberi rendelkezéseknek az összessége, amely ellentétes Isten Igéjével, és hatástalanítja azt. Ebből a két Igéből ezt így össze lehet állítani.

3. Az úrvacsora történelme

Az egyházatyák halála után az Egyház elveszítette a szellemi erejét, mert eltávolodtak a Szent Szellemtől, és emberektől kezdtek el függni. A nyomtatott Írások hiánya azt eredményezte, hogy a kor vallásos emberei szertartási rendszert csináltak az Egyházból. Ezt még tetőzte az, hogy a negyedik században Constantinus római császár összeegyeztette a pogányságot a kereszténységgel. A IX. században a legnagyobb sötétség idején, amikor a varázslás és a babonáság beszivárgott Krisztus Testébe, elkezdődött az első nagy vita az úrvacsora témakörében.

A vita tárgya két pont körül forgott. Egyik állítás: az úrvacsora elemei valóságosan átváltoznak Jézus Testévé és vérévé. Másik állítás: az Úr jelenléte az úrvacsorában csupán szellemi természetű, jelképesen van jelen.

Az átlényegülés téves elmélete az egyiptomi szertartásokban rejlik. Az egyiptomiak egy Ozirisz nevű istent imádtak, egy hamis istent, és áldoztak neki. Amikor egy átlátszó folyadék rózsaszínűre változott, ebből arra következtettek, hogy az ő istenük megjelent. Ebben az okkult dologban rejlik az úrvacsora téves értelmezése. Mert ebben az egyiptomi hamis istentiszteletben valóban ez a folyadék más színűvé változott. Egy átváltozásról volt szó. Ez valahogy beszivárgott az Egyházba, és azt az irányt kezdték el követni, hogy Jézus teste és vére, tehát a vér és az ostya valóságosan átváltozik Krisztus Testévé. De mi tudjuk, hogy ez csak jelképesen történik meg. 1215-ben, a negyedik zsinaton, a nagy ellenállás dacára mégis az átlényegülés tanítását fogadták el. Így az egész Római Egyházban sajnos ez vált elfogadottá. A XVI. századi reformáció idején ez volt a legvitatottabb téma.

Most ha megállunk egy kicsit, és belegondolunk az időkbe, a mai tanítás során elhangzott az, hogy az első században minden jól ment még. 1400 év múlva viszont minden össze volt zavarva. Tehát nagyon rövid ideig élt a valós Igének a hirdetése és megélése. Amikor az 1500-as években elindult a reformáció, akkor többek között Luthert, vagy Kálvint a Szent Szellem indította arra, hogy törjenek ki egy bezárt vallásos közegből. Tehát elindult egy folyamat. A reformátorok elvetették az átlényegülés tanítását. Luther azért is megróttá az Egyházat, mert eltiltották a híveket az úrvacsora igehelyeitől. Ami a mai katolikus egyházban sincs meg, mert csak az ostyát adják oda. Kálvin kitartott amellett, hogy Jézus testének és vérének a magunkhoz vételéről van szó az úrvacsorában, de mindez szellemi síkon, jelképesen történik. Mert a bor és az ostya jelképesen jelzi Jézus testét és vérét. A kálvinista álláspontot fogadják el többségében a mai evangéliumi egyházak.

Itt egy pillanatra megállok, mert találok egy felosztással, hogy van a katolikus vonal, aztán a lutheránus vonal. Elsősorban a református egyházat kell érteni alatta. A harmadik pedig az evangéliumi felekezetek. Akik nem vallásosan, hanem igei alapokon a teljes Igét hirdetik. Ez az álláspont talál a legkedvezőbb elfogadtatásra korunkban, a katolikus és a lutheránus felekezetekben is. Tehát hogy jelképesen vesszük magunkhoz az Úr Jézus testét és vérét. Az úrvacsora Jézus által elrendelt szertartás, amelynek során megtörjük a kenyeret és megisszuk a bort, miközben hálaadással emlékezünk Krisztus engesztelő áldozatára. Először nézzük meg az Igét:

Lukács 22,19–20.

19. És minekutána a kenyeret vette, hálákat adván megszegte, és adta nékik, mondván: Ez az én testem, mely tiérettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Tehát az Úr Jézus így rendelte el, hogy az úrvacsorát vegyük magunkhoz, mert akkor Őróra emlékezünk meg, a bevégzett munkájáról, a haláláról, a győzelméről. A 20. versben írja:

20. Hasonlóképpen a pohárt is, minekutána vacsorált, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én véremben, mely tiérettetek kiontatik.

A borról is így rendelkezett. Lapozzunk el az 1Korinthus 11. fejezetébe:

1Korinthus 11,23–25.

23. Mert én az Úrtól vettem, amit nékek előtökbe is adtam: hogy az Úr Jézus azon az éjszakán, melyen elárultaték, vette a kenyeret,

24. És hálákat adván, megtörte és ezt mondotta: Vegyétek, egyétek! Ez az én testem, mely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

25. Hasonlatosképpen a pohárt is vette, minekutána vacsorált volna, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én vérem által; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.

Látjátok, hogy Pál apostol milyen részletesen leírja az úrvacsorát? De azt tudnunk kell, hogy ő nem volt ott az utolsó vacsorán. Sőt, ő személyesen nem is találkozott az Úr Jézussal. Jézus mennybemenetelét követően a damaszkuszi úton érintette meg az Úr Jézus a szívét. Tehát Pál ezt sehonnan máshonnan nem vehette, mint a Szent Szellemtől kijelentésképpen. Amit ma látunk, az csak egy üres, formális cselekmény, amit időnként megisméltünk az úrvacsora során. Vissza kell térni a gyökerekhez, hogy újra felfedezhessük, milyen gazdag örökséget is hagyott ránk az Úr Jézus! A mai egyházban több helyen ugyan erős a kenet, de sok helyen mégis hiányzik a lényeg. Az agapé, az isteni fajta szeretet, Isten természetfeletti erejének a megnyilvánulása és az Úr félelme, a mélységes tisztelete. A hagyományokat követő vallásos felekezetekben a Szent Szellem nem tud mozdulni és nincs is megnyilvánulás. Tehát volt az agapé, az isteni szeretet, a természetfeletti megnyilvánulás, és az Úr félelme. E három nélkül csak egy üres épület szép homlokzatai vagyunk. Semmi több. Sajnos az egyház az egész földön töredezett, megosztott, tele van szakadásokkal, betegségekkel, pénzügyi nehézségekkel. Más helyen pedig azt látjuk, hogy sokan nem Istennek tetsző életet élnek. Pedig Jézus a következőt mondta:

János 14,15.

15. Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.

A következő Igénk:

1János 5,3.

3. Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait; az Ő parancsolatai pedig nem nehezek.

Tekintsük mintaként az ősegyházat, mert rendíthetetlen szeretetben jártak. Annyira egy volt a szívük és a lelkük, hogy mindenük közös volt. Isten természetfeletti erejében éltek, és az Úr félelmében jártak. Ennek következtében a menny megjelent közöttük. Angyalokat láttak működésben, természetfeletti módon átkerültek egyik helyről a másikra, és rendkívüli csodák szemtanúi voltak. Igaz volt az üzenetük, és megélték azt, amit hirdettek. Ez megrázta a világot. Ez annak a következménye volt, hogy megértették az úrvacsora lényegét és megélték azt. És én kívánom, hogy az úrvacsora fontosságáról mi is mindannyian kapjunk egy megértést! Ismerjük meg az úrvacsora igazságát, mert Isten Igéje azt mondja, hogy amikor megismerjük az igazságot, akkor szabaddá válunk.

János 8,32.

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

Jelentsük ki mindannyian: *Én szabad vagyok!*

Ezt alátámasztjuk még a 2Korinthus 3,17-tel.

2Korinthus 3,17.

17. Az Úr pedig a Szellem; és ahol az Úrnak Szelleme, ott a szabadság.

Ennyi volt a mai üzenet. Ma visszatekintettünk, hogy hol siklottak ki az úrvacsorával kapcsolatos dolgok, egyben bevezetésként is tekinthetjük ezt a továbbiakhoz.

Kaptam egy-két gondolatot az Úrtól: mit jelent az odaszánás vagy odaszentelés? Ez kapcsolódik ahhoz a témához, amit október közepén elkezdett az Úr csepegtetni, hogy az Úrnak munkaidőben dolgozunk.

Az odaszánás, odaszentelés azt jelenti, hogy elkülöníték valamit Isten számára. Nagyon sokan gyakoroljuk ezt, de nincs mindenki tudatában, hogy egy odaszentelést, egy odaszánást hajt végre.

A legelső dolog a tizedfizetőknél az, amikor megjön a jövedelem, akkor az Úrnak szánt részt félreteszi, hogy azt nehoogy másra költse. Tehát ez egy gyakorlati folyamat, ami működik.

Aztán – valószínű nem gondoltatok bele – amikor hétfőn eljöttök a gyülekezetbe, akkor ezt az időt előtte már odaszántátok, hogy ezen a délutánon nem tesztek mást. Ugyancsak odaszánás az, amikor Pestre megy egy szent a központi istentiszteletre, ezt a napot rá kell szánni.

Az is odaszánás, amikor imaidőt szakít ki az ember a napi idejéből, és ugyanígy kellene félretenni időt ahhoz, hogy növekedhessünk, tehát hogy tanulmányozzuk Isten Igéjét akár olvasás, akár tanítások hallgatása vagy nézése által, mert a mai technika biztosítja számunkra, hogy az információ több csatornán keresztül jöjjön.

Szolgálók esetében ugyancsak így kellene félretenni időt a felkészülésre. Ehhez egy döntést kell hozni, hogy ma nem rétest fogok nyújtani, mert az sok időt vesz igénybe, hanem maradjon bőségesen idő az Úr munkájára. Tehát az Úr szeretné megvilágítani az odaszánás kérdését, amit mindannyiunk gyakorol valamilyen szinten, csak egy kicsit nagyobb világosságot akar adni ebből az Úr.

Aztán a másik dolog – amiről már beszéltem –, hogy volt egy sokgyerekes asszony, aki úgy tudott imádkozni, hogy a kötényét a fejére húzta, ezzel jelzést adott a gyerekek felé, hogy maradjanak csendben. Mi ennek az üzenete a számunkra? Mert van üzenete. Vegyünk megint a hétköznapi életből példát. A szeretteinkkel közölni szoktunk dolgokat, amikor reggel elindul valaki otthonról. Öltözz fel jól, sapkát is húzzál! Aztán: vigyázz magadra, meg siess haza! Ezek hétköznapi közlések, igazából elvárások a másik felé, és kimondjuk ezeket az elvárásokat. Ennek mintájára nem kellene ugyanúgy kimondani a szeretteink felé, hogy ma például másfél órát vagy valamennyi időt szeretnék tölteni az Úrral, mert szükségem van arra, hogy fölkészüljek? Vagy pedig, ha eljött az este, akkor esetleg azt mondani, ha nem jött össze minden a terv szerint, hogy ma kicsit szomorkás vagyok, mert elment az idő és az Úrral nem tudtam időt tölteni. Ezek a szívünk közlései, melyek minden bizonnyal megindítják a hozzátartozóink szívét, hogy vigyázzon magára, öltözzön fel jól, igyekezzen haza, és besegítsen otthon, hogy kellő időt tudjanak a szolgálók tölteni az Úrral.

Következő téma: A gondolatok folyamatosan támadások alatt vannak, de nem kell bedőlni ezeknek a gondolatoknak, mert ezek kívülről jönnek, és el akarnak hitetni valamit velünk. Rajtunk múlik, hogy felismerjük-e, és úgy teszünk, mint az Úr Jézus, hogy meg van írva, és ellenállok. A megtévesztő tegnap olyan gondolatokat próbált az elmémbe juttatni, hogy már 16 éves az autó, és hogyha meghibásodik, akkor hogyan járunk szolgálatba? Aztán december 11-én lejár a jogosítványom. Voltam már a háziornosnál, és szakvéleményt kér a szakrendelésről, de egyébként a házi orvos megmondta, hogy meg fogom kapni, csak hozzak neki egy papírt. De a megtévesztő, sanyargató gondolat ott van, hogy ha mégse kapod meg, akkor hogyan jársz szolgálatba, ide a gyülekezetbe, Veszprémbe, Fehérvárra? Nem sokáig, de egy kicsit rászaladtam erre a vágányra, mert elkezdtem gondolkodni, hogy milyen busszal és

vonattal tudom ezt megoldani, vagy kiváltani. De ez nem volt több egy fél percnél, mert azonnal jött az Úrtól a gondolat, hogy most kell kijelenteni: „Ez nem történik meg velem!” Mert tudjuk, hogy amit kihirdetünk a szellemvilágba, az megfogon, gyökeret ver, és meghozza nekünk azt, amit hittel kimondtunk. A Márk 11,23 erről szól: meglesz néki, amit mondott.

Tehát, hogyha jönnek bármilyen területen ilyen támadó, megtévesztő gondolatok, akkor az én példám alapján buzdítalak benneteket arra, hogy ismerjétek fel azonnal, hogy nem szabad azon az útvonalon elindulni, gondolkodni! Utána azonnal visszaálltam, hogy ez velem nem történik meg.

Az egyik szolgáló társam meg is erősített engem abban, hogy mi olyan szolgálatot látunk el, ami autóval ellátható, tehát az Úr kirendeli a számunkra a megfelelő szolgálati eszközöket. Nemcsak a mi számunkra, hanem mindenkinek, aki az Urat szolgálja. Tehát a rossz helyről jövő gondolatoknak ellen kell állni, és dicsérjük az Urat! Ha ismerjük az Igét, akkor vissza tudunk löni, és azok a lövedékek, amelyek felénk tartanak, azok pedig célt tévesztenek, és bennünket nem találnak el. Ezeket a gondolatokat akartam még megosztani veletek.

Horváthné Évi: Csak néhány gondolat.

Bizonyára megkaptátok többen a napi Copeland és Hagin tanítást. Copeland-től a mait tanulmányoztuk, és én magam is, meg a tegnapi is szeretném nektek felolvasni, és egy pár mondatot elmondani, hogyha tudok ezzel segíteni, ugyanúgy magamnak is, mint nektek.

Tehát a tegnapi üzenet:

Tej helyett kemény eledel.

Mert noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, akiknek teyre van szükségetek és nem kemény eledelre.

Ez a Zsidó 5,12 igevers, és azt mutatta az Úr nekem, hogy a mai napon is vagyunk úgy mindannyian, hogy van, ahol csak újjászületik az ember, és nem növekszik az Igén. Vannak olyan témák az Írásban, amiben még szellemi csecsemők vagyunk, amiben még fejlődünk kell. Tehát sok témáról tanítunk, például Jézus nevéről, vagy a helyes és helytelen gondolkodásról, vagy a szent vérről. Bármilyen témáról tanítunk, de mégis keveset hallunk róla. Úgyhogy folyamatosan többször meg kell hallgatni a tanításokat, és minél többször kell az Írást forgatni. Ha meg akarjuk újítani az elménket, akkor erre nagyon nagy szükség van, mert az Igében ott van a válasz. És ha egyre többször elmélyedünk az Igében, elgondolkodunk rajta, mondhatjuk úgy is, hogy megrágjuk, ahogy az ételt meg kell rágni, mert egyben nem szabad lenyelni, mert az nem esik jól a gyomornak. De ha szépen lassan megrágjuk, akkor hasznosabb a gyomornak, könnyebben emészthető. Ha az Igével is így táplálkozunk, akkor hamarabb tud a szívünkbe jutni. Lepottyan ide a szellemi szívünkbe, és mint amikor felkapcsolják a villanyt, világosság születik a szívünkben azzal a témával kapcsolatban, amit szeretnénk megkapni. Amit kapni akarunk, azt egyébként is először kérni kell az Úrtól, utána pedig meg kell állni azon az Igén, amit a Szent Szellem mutat az adott dologgal kapcsolatban.

Felolvasom az üzenetet:

Szeretnéd tudni, hogy Krisztus Teste miért került az elmúlt néhány évben ilyen zűrzavaros állapotba? Szeretnéd tudni, hogy az ördög miért tudta nyilvánosan mutogatni a gyengeségeinket? Szeretnéd tudni, hogy miért nem vagyunk egységben erősek, és miért vannak e helyett gyakran szakadások közöttünk a viszálykodás és egymás kritizálása miatt?

Azért, mert ahogy az Úr a Zsidókhöz írt levélben mondja, Isten népének teyre van szüksége és nem kemény eledelre. Csecsemők! Isten népének nagy része nem ismeri az Ő útjait.

Tudjuk, hogy nagyon sokan bejönnek egyszer a gyülekezetbe, újjászületnek, és többször nem jönnek. Ők szellemi csecsemők maradnak.

Ezért küldött az Úr téged és engem, hogy *tanítsuk* a megigazultság Igéjét a hívőknek, és segítsünk nekik *felnövekedni*.

„Persze – mondod –, te prédikátor vagy, de mi a helyzet velem? Én mit tehetek?” Megmondom neked. Úgy hiszem, hogy Isten mindkettőnket elhívott valamire. A Zsidó 3:13-ban található: **„Intsétek egymást minden napon, míg tart a ma.”**

Ez többé nem csupán egy bibliai vers számomra, hanem világos parancsolat az Úrtól. Gloria és én évekkal ezelőtt kaptuk ezt a parancsolatot, amikor Ausztráliában prédikáltunk. Ez arra indított minket, hogy hitben kilépjünk, és elindítsuk a napi televíziós műsorunkat. De ez a parancs nem csak nekünk szól – mindannyiunknak követnünk kell a saját életünkben.

„Intsétek egymást minden napon.” Imádkozz e felől ma, rendben? Tölts időt az Atyával, ezzel az Igével kapcsolatban! Kérdezd meg Tőle, hogyan töltsd be ezt a parancsolatot. Talán azt válaszolja majd, hogy támogass olyan szolgálatokat, mint a miénk, akik naponta tanítják Isten Igéjét. Talán azt mondja neked, hogy olyannyira itasd át magad az Igével, hogy az buggyanjon ki belőled, amikor valakivel találkozol, így az Igével bátorítod a másikat, hogy tartson ki, és növekedjen tovább Jézusban.

Bármit mond is Isten, tedd meg! A Gyülekezet tele van szellemi csecsemőkkel, és egyre több születik. Segíthetsz nekik eljutni a tejtől a kemény eledelig. Kezdd el őket buzdítani. Még ma!

És az Igei olvasmány a Zsidó 3,7–19. Ezt most nem olvasom fel, de ha visszatekintünk – ahogy írja az elején –, hogy zűrzavarosak voltak az éveink, sokan leszakadtak tőlünk, és sokan azt mondják, hogy ők otthon is tudnak növekedni. Ezért nem járnak a gyülekezetbe, de ez így nem teljesen kerek. Mert jó, hogyha az ember a közösségben van, abban a jelenlétnél, és lehet, hogy pont a tanítás alatt hallod meg az Úrtól azt az üzenetet, amire szükséged van. Amikor az Igét olvassák, vagy éppen a tanítást mondja a pásztor, gyakran előfordul, hogy mélyen megérinti a szívünket egy mondat vagy egy szó, mert az nekünk szól.

Tehát sokan visszamennek a világba, és sajnos kicsúsznak Isten keze közül, mert a világ dolgaival kezdenek el foglalkozni. És azt hiszik, hogy ők tudnak így is növekedni, mert olvassák az Írást vagy a tanító könyvet. A tanító könyveink nagyon jók és nagyon tanulságosak, de azok alapok. Az alapokra mindig építeni kell. Egy házat is az alapnál kezdünk. Tehát a szívünkben is meg kell az alapokat építeni, arra még jönnek falak, a tető, de akkor még mindig nincs kész a ház. Tehát minél magasabbra kell emelkednünk Isten Igéjében, mert ha nem emelkedünk, ha csak azon a csecsemő szinten maradunk, akkor nem fogunk változást látni az életünkben. Ez nagy tanulság, és saját magamból indulok ki, mert igazából nap mint nap kapok kijelentéseket az Úrtól. Nap mint nap, mert foglalkozom vele, és tudom, hogy nem mindenkinek van ideje, mert el kell a háztartást is látni, és minden mást. Ugyanúgy megteszem én is, de ha reggel, mielőtt felkel az ember, imádkozik, és kicsit kinyitja a Bibliát, vagy tanító könyvet, már az Úr kijelent neki valamit. Ezt napközben bármikor meg lehet tenni azoknak, akiknek nincs munkahelyük. Kérni is kell, hogy Uram, mutasd meg erre és erre a helyzetemre a dolgokat. Én azt tapasztalom, ahogy máshol is hallom, hogy sajnos az isteni szeretet gyakorlásában hiányosságunk van. Saját magamnak is. És sokszor azt kérdezem, hogy hogyan gyakoroljam? De Isten tanít minket minden nap.

Az isteni szeretetet gyakorolnunk kell. Nagyon sok újjászületett hívő nem tud ebben növekedni, pedig mindenkinek ott van a szívében. Amikor találkozunk, akkor megteesszük, amit a Biblia tanít, mert puszi, puszi szeretlek, megölellek, de lehet, hogy utána mást mondasz rólam. Tehát nagyon fontos az, hogy a szeretetet gyakoroljuk. Hisszük azt, hogy az Úr megmutatja nekünk azokat a tanításokat, és megkapjuk azokat a kijelentéseket, amiket át tudunk adni nektek, mint szolgálók és másoknak is, hogy ezáltal épüljete, mert az isteni szeretet csak őszinte, tiszta szívből tud áradni mások felé. Ez a fajta szeretet az alapköve mindennek. Isten maga a szeretet, és Ő az életünk forrása. Minden abból indul ki. És ebben növekednünk kell. Lehet, hogy keveset foglalkozunk a szeretetről szóló Igékkel, gondolatokkal, és lehet, hogy keveset tanítunk róla. De a szeretet nem is egy téma, hanem az egy alapkö, amit az embernek építenie kell a szívében úgy, hogy ezzel foglalkozunk, mert

Isten megmutatta, hogy nagyon sokat kell időznünk ezzel, hogy egységben, szeretetben tudjunk előre haladni. Ez a közösség is szeretetben tudjon együtt élni, és előre haladni az életben.

A másik, amit hozott az Úr, a 18-i üzenet. Ez is nagyon jó, és ebben is megláttatott a Szent Szellem valamit, ami nekünk is nagyon jó tanulság.

Tudod, mit kérj? – ez a címe.

Az Ige a Márk 10,51.

És felelvén Jézus, monda néki: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? A vak pedig monda néki: Mester, hogy lássak.

Mindannyian tudjuk, mit jelent körbe-körbe járkálni. Imádkozunk, és megszabadulunk a katasztrófális anyagi helyzetből, és rögtön jön is a következő. Meggyógyulunk egy betegségből, és azonnal le is vesz a lábunkról a következő.

Ó, mi próbálkozunk, imádkozunk. Gyakoroljuk a hitünket. De újra és újra ugyanazokkal a problémákkal nézünk szembe. Hogy miért? Mert gyakran nem tudjuk, igazából miért kellene imádkoznunk.

Itt a kulcs: nem tudjuk, hogy mikért imádkozzunk. Tele vagyunk sokszor rossz gondolatokkal, problémákkal, és imádkozunk, de nem biztos, hogy tudjuk, hogy miért imádkozunk. És itt van egy nagyon jó példa, amit mindjárt felolvasok.

Már hallom is a reakciót. „Hidd el, Copeland testvér, nem ez a probléma. Én tudom, mire van szükségem: hogy megoldódjon az a probléma, ami miatt körbe-körbe járkálok.”

Ezt gondolják mások is. Ezért minden idejüket azzal töltik, hogy megkapják, amire szükségük van. Arra pazarolják az energiájukat, hogy olyan dolgokért imádkoznak, amelyekre valójában nincsen szükségük, nem is igazán akarják azokat. Majd azt veszik észre, hogy sehova nem tartanak.

Nézzük meg a Márk 10-et, és meg fogod érteni, mire gondolok. A vak Bartimeus az útfélen ült, amikor Jézus arra járt. „És amikor meghallá, hogy ez a Názáreti Jézus, kezde kiáltozni, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!... Az pedig, felsőruháját ledobván és felkelvén, Jézushoz méne. És felelvén Jézus, monda néki: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? A vak pedig monda néki: Mester, hogy lássak. Jézus pedig monda néki: Eredj el, a te hited megtartott téged. És azonnal megjött a szemvilága, és követi vala Jézust az úton.”

Egyetlen egy dolgot kért ez a vak, hogy lásson. Ezt kérte Jézustól. De mivel ő vak volt, ezért koldus is volt. Mennyi szüksége lehetett még neki? De ő egyet kért, hogy lásson, mert hogyha megnyílik a szeme világa, látni fog, akkor el tud menni dolgozni, betölti a szükségét, akkor bármit meg tud tenni, amikre szüksége van.

Most szeretném, ha elgondolkoznál valamin egy percre. Annak fényében, amit az Ige elmond nekünk, szerinted hány szüksége volt Bartimeusnak? Csak egy? Nem! Nem csak vak volt, de koldus is. Valószínűleg több problémája volt, mint ami első pillantásra látszott, és azok mind jogosnak tűnhettek. De neki arra volt szüksége, hogy lásson. Ha ezt megkapná, akkor minden más a helyére kerülne.

Mert abban az időben, aki vak volt, vagy beteg, annak külön kellett válnia a többiektől. Az Igéből tudjuk, hogy Bartimeus úgy kiáltott Jézusnak. A vérfolyásos asszony befurakodott a tömegbe. Neki azt kellett volna kiáltani, hogy beteg vagyok, vagy koldus vagyok, és akkor nem mehet oda az egészségesek közé.

Bartimeus tudatában volt ennek. Ezért amikor Jézus azt mondta: „Bartimeus, mit akarsz, hogy cselekedjem veled?”, pontosan tudta, hogy mit kérjen, és meg is kapta.

Nekünk is pontosan kellene tudnunk, hogy mit kérjünk. Nem biztos, hogy pont azt kérjük, ami által megoldódna a problémánk, vagy a szükségünk megszűnnének.

Jézus éppen olyan elérhető számodra ma, mint annak idején Bartimeusnak volt.

Amit a pásztorunk tanított ma, hogy ezt kell megértenünk, hogy most is ugyanúgy itt van Jézus, és ugyanúgy rendelkezésünkre áll, mint akkor.

A te szükségedet is éppúgy szeretné betölteni. A kérdés, tudod-e, mit kell kérned?

Gondolkozz el ezen! Imádkozz felőle. Hagyd, hogy Jézus megnyissa a szemedet, és megmutassa, mire van valójában szükséged. Ha ezt megteszed, az imáid ereje megújul. Ahelyett, hogy az imáid a probléma felszínét karcolnák, eljutnak a lényegéhez – és meg is oldják azt. És nem kell többet arra pazarolnod az életedet, hogy körbe-körbe járkálsz.

Ezt megtaláljátok a Márk 10,46–52-ig. Érdemes elolvasni. Ennyit szerettem volna mondani.

Köszönjük az Úrnak. Elbúcsúzunk az utolsó dalunkkal.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

